

Nieuwsbrief 21 - juli 2006

Niños Unidos Peruanos - 10 jaar!!!

Beste Niños Donateur,

Allereerst willen wij graag iedereen betrokken bij de stichting heel hartelijk feliciteren met het 10 jarig bestaan van onze stichting.

In eerste instantie dachten we aan een nieuwsbrief te schrijven met alle hoogte- en dieptepunten van de afgelopen 10 jaar, maar bij nader inzien hebben we besloten om deze keer de volledige nieuwsbrief 'uit handen' te geven aan onze medewerkers en kinderen die iets wilden schrijven over hun ervaringen. De brieven waren te veel om allemaal te plaatsen, maar hopelijk krijgt u op deze manier toch voldoende indruk van wat er hier allemaal gedaan wordt met uw donaties en steun.

Wel wil ik toch wat woorden van dank uitspreken aan u en aan alle mensen die de afgelopen 10 jaar toch wel heel speciaal zijn geweest, en in vele gevallen nog steeds zijn, voor onze stichting. Het is onmogelijk om iedereen apart te noemen, maar toch heb ik besloten om er een aantal wel bij naam te noemen.

Titus: In de vorige nieuwsbrief heb ik verteld dat we uit elkaar zijn gegaan en dat Titus is teruggekeerd naar Nederland. Zo'n scheiding is voor ons beiden pijnlijk en ingrijpend. We zijn onze levens aan het hernemen. Dat neemt niet weg dat ik Titus diep dankbaar ben voor de 8 jaar waarin hij naast me heeft gestaan en heeft meegebouwd aan het Niños verhaal. Samen zijn we door alle hoogtepunten en dieptepunten gegaan en samen hebben we de stichting een gezicht gegeven op basis waarvan ik de komende jaren verder kan bouwen.

Speciale dank aan: **Lydia** (administratie in Nederland): voor al je toewijding, eerlijkheid, onvermoeibaarheid, vriendschap, liefde, correctheid en tijd. **Hans** (vriend): voor alle inzichten, liefde, verbondenheid en eeuwige vriendschap. **AVOP:** voor jullie donatie in de vorm van het kosteloos voeren van onze administratie, ontzettend veel dank hiervoor. **Jan & Cilia:** voor alle kilometers door heel Nederland voor het promoten van de Stichting en het ophalen van donaties, jullie onvoorwaardelijke toewijding, verbondenheid, vriendschap en liefde. **Jan en Titia:** voor alle 10 jaren van toewijding en het maken van promotie in jullie winkel, enthousiasme, liefde en vriendschap. **Pieter:** voor het schenken van het hotel en het geloof in de stichting, zonder jou was dit allemaal niet mogelijk geweest.

Ook speciale dank aan: **Jos, Allard, Phoebe, Mirelle, José, Steef en Marjan en alle kleine en grote donateurs** voor alles wat jullie voor ons gedaan hebben de afgelopen 10 jaar.

Jolanda van den Berg

Cuzco, juli 2006

Lourdes Ortiz Boluarte

Leeftijd: 45 jaar
In dienst sinds: april 1998
Functie: Verantwoordelijk voor de administratie van de Hotels en Stichting in Peru en rechterhand van Jolanda.

Beste donateurs, Jolanda, Lydia/Hans, Jan/Cilia, Jan/Titia,

Aan Jolanda heb ik gevraagd om mijn brief als eerste te plaatsen in deze nieuwsbrief om de volgende reden. Toen Jolanda mij vroeg of het een goed idee was om deze jubileum nieuwsbrief door de kinderen en medewerkers te laten schrijven was ik meteen enthousiast. Hoewel Jolanda enorme twijfels had omdat ze bang was dat haar naam te veel genoemd zou worden en dat niet prettig te vinden, heb ik haar er gelukkig toch van weten te overtuigen dat het wel moest gebeuren. Het resultaat kunt u hieronder lezen. Naar mijn idee een prachtige weergave van wat er hier zich zoal afspeelt.

Graag wil ik jullie allemaal danken voor jullie ongelofelijke steun die we zo hard nodig hebben en voor jou Jola: mijn baas, mijn vriendin, jouw droom is ook mijn droom geworden en ik ben er heel trots op dat wij dit samen mogen doen.

Voor altijd, *Lourdes*

Vicky Quispe Tito

Leeftijd: 45 jaar
In dienst sinds: 1997
Functie: Coördinator educatief en stimulatieprogramma kinderrestaurants. Heeft de leiding over 12 personen.

Beste donateurs,

Allereerst wil ik iedereen heel hartelijk feliciteren met het 10 jarig bestaan van onze stichting. Ook ben ik erg blij dat ik nu meteen de mogelijkheid heb gekregen om u allen persoonlijk te schrijven. Graag wil ik vertellen hoe wij hier werken en hoe mijn vriendin Jola op een ongelofelijke manier kinderen en ook volwassenen helpt die werkelijk zonder haar en natuurlijk ook zonder uw hulp verloren zouden zijn. Ik werk al bijna 10 jaar met Jolanda en over haar kan ik wel boeken vol schrijven, maar vandaag wil ik het meer hebben over het effect dat de stichting heeft op de kinderen die bij ons komen.

Bij ons komen en met ons 'leven' betekent voor de kinderen: geknuffeld worden, vrolijkheid, lachende gezichten van het personeel, in een omgeving zijn waar iedereen gelijk behandeld wordt, saamhorigheid, bescherming, stimulatie van vriendschappen, altijd iemand die naar je luistert, gestimuleerd worden om je huiswerk te maken, in jezelf geloven, een toekomstbeeld vormen en een plek waar ze je verjaardag nooit vergeten.

Misschien is het voor u moeilijk voor te stellen, maar onder de omstandigheden waarmee onze kinderen leven is vaak een gemeente glimlach van iemand al van onschatbare waarde.

Aangezien een van mijn taken is het inschrijven en beoordelen van nieuwe kinderen ga ik bij elk nieuw kind thuis kijken. Wij werken zo om er zeker van te zijn dat de kinderen die bij ons komen ook daadwerkelijk onze hulp nodig hebben.

Samen met Jolanda evalueer ik daarna de bezoeken en hoewel we toch inmiddels 10 jaar ervaring hebben zijn er toch steeds weer gevallen waar we beiden later nauwelijks van kunnen slapen, zo triest. Veel van onze kinderen hebben werkelijk helemaal niets en het enige lichtpuntje is ons kinderrestaurant. Als je de kinderen meemaakt in het restaurant is het vaak niet voor te stellen hoe dat leuke vrolijke meisje of jongetje leeft in de uren dat zij of hij niet bij ons is.

Kinderen die volledig in de steek zijn gelaten en in een zelfgebouwd kamertje slapen met plastic op het dak. Kinderen die samen met andere kinderen wonen en elkaar mishandelen omdat ze niets anders geleerd en gezien hebben.

Kleine meisjes van 8-9 jaar die denken dat ze zwanger zijn omdat ze door een neefje zijn verkracht. Ik kan wel doorgaan en doorgaan, maar wat ik u ook wil zeggen is dat het toch ongelofelijk fantastisch is dat wij deze kinderen mogen helpen om hun leven toch een beetje vrolijker te maken. Daarnaast ook geweldig dat Jola ervoor heeft gekozen om uitsluitend met Peruanen te werken waardoor wij zelf in staat zijn onze eigen kinderen te helpen.

In de restaurants proberen we samen met alle mensen die direct met de kinderen werken steeds opnieuw programma's te bedenken om het zelfvertrouwen te verhogen en de kinderen te stimuleren om te studeren en echte vriendschappen op te bouwen waar ze hun leven lang iets aan kunnen hebben. Gelukkig zien we veel resultaat, maar helaas ook soms enorme dieptepunten, zeker als het gaat om mishandeling of misbruik. Sommige kinderen zijn heel diep beschadigd en zijn niet meer in staat om in iets of iemand echt te geloven. Ook voor die kinderen proberen we er toch te zijn in de hoop dat het toch hun leven iets dragelijker maakt.

Ik ben er heel trots op dat we inmiddels gegroeid zijn tot dagelijks 500 kinderen. Op de dag dat ik Jolanda leerde kennen had ik dat nooit kunnen bedenken. Ze woonde toen nog maar met 6 van haar jongens en ik werkte als huiswerkjuf bij haar in huis. Samen zijn we gegroeid, niet alleen in onze vriendschap die voor mij van onschatbare waarde is, maar ook met de stichting hebben we hele mooie en hele trieste momenten met elkaar gedeeld.

Als laatste wil ik dan ook zeggen dat ik hoop dat we nog heel veel jaren door zullen gaan met groeien en verdiepen van wat we hebben en dat jullie in Nederland allemaal op mij kunnen blijven rekenen en hopelijk wij hier ook op jullie.

Heel veel vriendschap en liefde, *Vicky*

Yoni, Chavela, Yeni, Naidet, Yanet, Gladis, Luis, Rudecindo, Olga, Laura en Marisol; meisjes en jongens van ons eerste meisjes(jongens)huis Ccoripata.

Wonen bij ons sinds: april 2000

Zes jaar geleden zijn wij een gezin geworden van 13 personen. Negen meisjes, twee jongens en een moeder en een vader. Wij zijn heel blij met elkaar te leven en wonen. Daarvoor willen wij u allen bedanken want wij weten dat zonder uw hulp wij nooit een gezin geworden zouden zijn. Onze moeder heet Julia en onze vader Vicente. Ook hebben wij nog een moeder en zij heet Jolanda. Iemand zoals zij komen heel veel mensen nooit tegen in hun leven, maar wij gelukkig wel.

Door haar en haar vrienden hebben we nu een echt gezin, een bed om in te slapen en nog belangrijker betere kansen in de toekomst.

We studeren op privéscholen en krijgen huiswerkles. We maken reizen in de schoolvakanties samen met de meisjes van het andere meisjeshuis. We hebben de zee gezien en zijn naar een echte bioscoop geweest in Arequipa. Dingen die op ons diepe indruk hebben gemaakt. Door ons best te doen op school willen we jullie laten zien dat we het echt waard zijn. Drie van ons zijn de beste leerlingen van de klas en Naydeth is zelfs de beste leerling van de hele school.

Onze dank is nauwelijks uit te drukken in woorden, ongelofelijk bedankt voor het geloven in ons.

Yoni, Chavela, Yeni, Naidet, Yanet, Gladis, Luis, Rudecindo, Olga, Laura en Marisol

Julia & Vicente

In dienst sinds: 2000

Functie: Ouders van het 1e meisjeshuis
Ccoripata.

Aan alle donateurs, Jolanda, vrienden van Jolanda,

Heel hartelijk gefeliciteerd met het 10 jarig bestaan van de stichting. Wij waren eerst de ouders van 5 kinderen, maar die zijn inmiddels allemaal volwassen en wonen nu met hun eigen gezinnen.

Altijd hebben wij onze eigen handel gehad, maar op een gegeven moment is dat gestopt vanwege economische en andere problemen, maar God zij dank hebben wij Jolanda leren kennen via onze dochter Lourdes. Zij heeft ons 11 nieuwe kinderen gegeven waar we haar elke dag opnieuw dankbaar voor zijn.

Niet alleen heeft ze daarmee de kinderen een nieuwe toekomst gegeven, maar ook ons weer een doel in ons leven en het gevoel ons op onze leeftijd nog steeds nuttig te kunnen maken.

Voor dit alles willen wij u en haar heel hartelijk bedanken en in ons hart sluiten voor altijd.

Vol respect en bewondering willen wij hiermee afsluiten.

Julia en Vicente

Irseph Edison Huaman Gonzales - rechts op de foto
(jongetje uit kinderrestaurant)

Leeftijd: 8 jaar

Ik leef nu blij omdat ik mijn restaurant heb waar ik elke dag naartoe kan. Het is heel mooi en we hebben hele aardige koks die heel lekker koken en op de verjaardagsfeesten lekkere taarten maken. Mijn restaurant heet Niños Unidos Peruanos en daar krijg ik wat ik thuis niet heb.

In mijn restaurant zijn douches met warm water, zeep, washandjes, shampoo, handdoeken en crème voor mijn wangen. Onze directrice Jolanda is een heel goede vrouw omdat als ze jarig is we slagroomsoezen krijgen die heel lekker zijn.

Elke dag krijgen we ontbijt om 8.30 uur en warm eten om 12.00 uur. Op zaterdag maken we schoon en mijn werk is wasbakken schrobben. Ook moeten we elke dag onze handen wassen met zeep voordat we gaan eten. Sporten doen we ook, en dan gaan we ons eerst warmlopen en daarna spelletjes doen. Angel is heel aardig.

We hebben onze juffen die ons allerlei dingen leren en ook bij het eten servetten geven om je mond aan af te vegen. Met mes en vork eten kan ik nog niet, maar ben ik aan het leren. Als je kiespijn hebt mag je naar de tandarts. Ook de dokter Maria Helena is heel aardig.

Na het eten ga ik naar school.

Bedankt dat jullie mijn vrienden zijn.

Irseph

Jürgen Paliza Ventura

Leeftijd: 23 jaar

In dienst sinds: december 2004

Functie: Kok in een van de kinderrestaurants.

Hallo donateurs, mijn naam is Jürgen. Toen mij gevraagd werd een brief aan de donateurs te schrijven en uit te leggen wat mijn werk is en wat ik vind van de stichting, vond ik dat een erg goed idee.

Ik woon samen met mijn broer, mijn vader, mijn tante, mijn oma en mijn zoontje Argos. Mijn zoontje Argos is eigenlijk niet mijn zoontje, maar is mijn puppy.

Voordat ik voor de stichting ging werken heb ik op heel veel verschillende plekken gewerkt. Rondbrenger van gasflessen, verkoper aan de deur, opzichter in een internetcafé en op straat toeristen rondleiden door de stad. Alles om te overleven aangezien we geen geld hadden.

Door toeval via via kwam ik terecht bij de stichting Niños waar ik een interview had met mevrouw Lourdes die de rechterhand is van Mevrouw Jolanda. Zij gaf mij de mogelijkheid om in de keuken te oefenen voor 2 weken. Ik wist niets van koken en mevrouw Lourdes vertelde

mij dat het helemaal van mijn eigen motivatie afhing of ik de baan werkelijk zou krijgen en dat ik een gesprek zou hebben met mevrouw Jolanda na die 2 weken.

Ik kon meteen de volgende dag beginnen aangezien de stichting op 15 december twee nieuwe kinderrestaurants zou openen.

In het begin voelde ik me niet op mijn plek en wist niet goed hoe me te gedragen. Wel had ik meteen het gevoel dat de mensen met wie ik zou gaan werken erg aardig waren. Ik werd in de keuken geplaatst van Ruben. Hij had de leiding over die keuken en wat mij verbaasde was dat hij van dezelfde leeftijd was als ik. Hij vertelde mij dat hij door zijn eigen inzet en motivatie deze functie had gekregen na anderhalf jaar als hulpkok te hebben gewerkt. Dit motiveerde mij ook om mijn best te doen en toen ik na die 2 weken bij mevrouw Jolanda op kantoor werd geroepen sprong ik dan ook een gat in de lucht toen zij mij vertelde dat ik de baan had gekregen. Mijn indruk van mevrouw Jolanda was dat zij altijd heel druk bezig was en heel serieus, maar tot mijn grote verbazing was ze helemaal niet serieus en kwam ik erachter hoe vrolijk, bijzonder en charismatisch deze vrouw is.

Het contract dat ik kreeg aangeboden was voor 6 maanden en ook zou ik meteen in de sociale verzekering komen. Wat voor mij heel belangrijk was aangezien de medische kosten hier heel hoog zijn.

Inmiddels zijn vele van mijn dromen uitgekomen doordat ik een vaste baan heb. Ik kan nu gitaar spelen. Iets dat ik mijn levenlang al wilde, maar waar geen geld voor was. Samen met Ruben en Abel, die ook voor de stichting werken, vorm ik nu een band waar we ontzettend veel lol aan beleven. Mijn allergrootste droom was ooit het volgen en afronden van een universitaire studie. Ik kan u nu vertellen dat ik volgende maand ga beginnen met een avondstudie. Hopelijk kan ik u over een aantal jaren opnieuw schrijven, maar dan met een titel voor mijn naam.

Als laatste wil ik graag iedereen bedanken voor de steun aan al onze Peruaanse kinderen waar wij dagelijks voor koken. Hopelijk blijft dit altijd doorgaan en zullen wij nog heel veel jaren de blije gezichtjes van de kinderen zien als ze weer een bordje eten van ons gereserveerd krijgen. Speciaal wil ik toch nog even mevrouw Jolanda bedanken voor alles wat ze voor ons doet en voor mij persoonlijk door mij in te laten zien dat ik zelf in staat ben mijn eigen dromen waar te kunnen maken.

Heel veel dank voor alles en groeten uit Peru, *Jurgen*

Oscar Perez

en

Amilcar Arias Torre

jongens van Jolanda; bij haar woonachtig sinds 1996

Beste Donateurs,

Iedereen heel hartelijk gefeliciteerd met ons 10 jarig bestaan!!!

Voor onze moeder Jolanda:

Ma,

Aangezien ons verhaal te lang zou worden omdat we zooveel geschiedenis samen hebben willen we namens alle broers eigenlijk alleen maar zeggen dat we heel trots zijn, dat je de allerbeste moeder voor ons bent en dat we voor altijd van je blijven houden.

Oscar & Amílcar

Ruthy Ramirez Flores

Leeftijd: 48 jaar

In dienst sinds: 1996

Functie: Werkzaam in de wasserij, daarvoor bij Jolanda in huis.

Beste donateurs,

Heel hartelijk gefeliciteerd met ons 10 jarig bestaan. Mijn naam is Ruthy en ik ben de oudste medewerkster van de stichting.

Op dit moment werk ik in de wasserij van het hotel, maar ik heb altijd bij Jolanda in huis gewerkt. Via een vriendin die lerares Spaans was kwam ik met Jolanda in contact. Ze woonde toen met 4 jongens en ik was zeer verbaasd hoe goed ze dat deed. Ze sprak nauwelijks Spaans en ik moest altijd erg lachen om de manier waarop ze zich uitdrukte en dingen probeerde uit te leggen aan de jongens.

Het maakte op mij vooral veel indruk om te zien met hoeveel toewijding en energie zij alles regelde. Ze kookte, deed de was, maakte schoon, ging met de jongens boodschappen doen en was altijd vrolijk en onvermoeibaar.

Ze heeft mij eens gezegd dat haar beslissing om naar Cuzco te gaan haar leven heeft veranderd, maar mijn ontmoeting met haar heeft mijn leven veranderd.

In het begin werkte ik alleen maar 2 uur per dag als hulpje van alles, maar na een tijdje toen Jolanda een school had gevonden en de jongens hulp nodig hadden met huiswerk kreeg ik er 2 uur bij. Ik heb zelf geschiedenis gestudeerd aan de universiteit dus mijn opleidingsniveau was absoluut voldoende om de jongens te helpen met hun huiswerk. Voor Jolanda was dat niet mogelijk door het taalprobleem.

Ik heb het gezin zien groeien van 4 naar 12 jongens en heb alle hoogte- en dieptepunten meegemaakt. Jolanda vertelde mij altijd als we er weer nieuwe donateurs bij hadden gekregen en haar blijdschap was altijd erg aanstekelijk en gaf mij het gevoel heel dicht betrokken te zijn bij de groei van onze stichting.

De situatie veranderde een beetje toen we het hotel kregen. Het werk van Jolanda veranderde van huismoeder naar hotelmanager. Ook dat deed ze geweldig en binnen hele korte tijd was het hotel een succes en hadden we veel gasten.

Mijn privéleven maakte op dat moment ook een wending aangezien mijn man en ik al jarenlang een slecht huwelijk hadden en we in die periode uit elkaar zijn gegaan. Dit was mogelijk omdat ik me financieel onafhankelijk kon maken en eindelijk de vrijheid had daardoor te kiezen. Ik heb 2 kinderen en om die reden was het ook niet mogelijk eerder te scheiden aangezien ik dan de kinderen niet voldoende financieel zou kunnen onderhouden. Na mijn scheiding zijn mijn kinderen op een privéschool gaan studeren waardoor ze betere mogelijkheden

hebben voor later op werk. Mijn oudste zoon studeert op dit moment aan de universiteit van Cuzco. Door mijn fulltime baan bij de stichting was dit allemaal opeens mogelijk geworden.

De stichting bleef groeien en ook het hotel draaide fantastisch waardoor we het 1ste kinderrestaurant konden beginnen. Ik werkte in het huis met de jongens en Jolanda was fulltime bezig met het uitbreiden van de stichting en hotels. Vaak kwam ze moe thuis en dronken we samen een kopje thee om de dingen van de dag door te nemen die er met de jongens waren gebeurd. Ik werkte in die tijd veel met Vicky samen die inmiddels de huiswerkclasses van mij had overgenomen aangezien 12 jongens voor mij te veel was geworden omdat ik ook kookte en schoonmaakte. Ik heb ontzettend veel mooie herinneringen uit die tijd en voel me altijd toch een beetje specialer dan de andere medewerkers, waarvan het aantal inmiddels volgens mij tot 68 is opgelopen, aangezien ik de enige ben samen met Vicky die alles vanaf het eerste moment heeft meegemaakt.

Op dit moment werk ik in de wasserij van het hotel aangezien de gezinssituatie is veranderd en er niemand meer in huis hoeft te koken omdat Jolanda en haar kinderen eten uit het kinderrestaurant krijgen. Hoewel ik niet meer direct met Jolanda werk weet ik dat onze band altijd zal blijven bestaan.

Ik wil jullie allemaal heel hartelijk bedanken dat jullie dit allemaal mogelijk maken en ervoor zorgen dat wij samen met Jolanda deze enorme Niños-familie kunnen vormen.

Ruthy

Marisol, Florencia, MarieLuz, Janeth, Alexandra, Tania, Naida, Esperanza, Elisabeth, Rosa (meisjes van ons tweede meisjeshuis).

Wonen bij ons sinds: 2001

10 jaar!!! Lang leve onze grote familie.

Door middel van deze brief willen we heel graag iedereen feliciteren met het 10 jarig bestaan van onze stichting. Meteen willen we ook iedereen heel erg bedanken voor alle steun en hulp die wij dagelijks mogen ontvangen, met name willen we heel graag mama Jolanda bedanken die ons altijd bijstaat en ook haar vrienden Lydia en Hans die zo ontzettend veel voor ons doen vanuit Nederland.

We voelen ons hele trots dat we deel uitmaken van onze familie en kunnen niemand genoeg bedanken voor de hulp die wij ontvangen. Door deze hulp zijn onze levens enorm veranderd. We maken reizen in de vakantie, hebben voor het eerst van ons leven het strand en de zee gezien en hebben andere mensen leren kennen die ons hun manier van leven hebben laten zien. We hebben de mooiste plekken van ons land gezien tijdens onze reizen in de zomervakanties die we nooit meer zullen vergeten. Dit allemaal dankzij de steun van u allen in Nederland.

Ook hebben we het beste onderwijs en zitten we op scholen waar we vroeger niet eens van konden dromen waardoor we hopelijk een betere toekomst zullen krijgen dan onze ouders hebben gehad. Als we later betere banen krijgen zijn we in staat onze families te helpen en dat is het grootste cadeau dat iemand ons ooit zou kunnen geven.

Bedankt voor het prachtige huis waar we nu in wonen en dat ons een echt thuis heeft gegeven. Bedankt voor de twee lieve ouders die er elke dag voor ons zijn, naar ons luisteren en ons troosten als we verdrietig zijn en met ons lachen als we plezier hebben, die ons meenemen op reis en ons dingen leren zoals eerlijk zijn en alles te delen met elkaar.

Ook willen we God bedanken voor het zorgen voor ons en hem vragen dat voor altijd te blijven doen en ook te zorgen voor onze andere ouders en familie en ons de kracht te geven om de beste weg te kiezen in de toekomst. Ook willen we God vragen om jullie allemaal een gelukkig en gezond leven te geven als dank voor alles wat jullie voor ons doen.

Met al deze heel erg gemeende woorden willen wij deze brief graag afsluiten.

Heel veel liefde en geluk: Marisol, Florencia, MarieLuz, Janeth, Alexandra, Tania, Naida, Esperanza, Elisabeth, Rosa

Angel & Angela

In dienst sinds: februari 2001

Functie: Ouders van het meisjeshuis Chinchasyo.

Beste Donateurs, Vrienden en Jolita,

Op deze dag zo bijzonder willen wij u graag deze boodschap sturen en onze eeuwige dank voor alle liefde die we van jullie hebben mogen ontvangen. Bedankt aan alle personen daar in andere verre landen die zich toch zo verbonden met ons voelen. Bedankt ook vooral aan onze Jolita voor het samenbrengen van deze twee werelden, die van jullie en die van ons. Ook speciaal willen we Hans, Lydia, Tio Jan, Tia Cila, Jan Queso en Tita bedanken voor alle jaren steun vanuit Nederland. Jullie zijn allemaal ongelofelijke mensen waar wij en onze meisjes ontzettend veel respect en liefde voor voelen.

We zullen jullie voor altijd in onze harten sluiten en nooit meer vergeten hoe jullie de blikken in de gezichtjes van onze meisjes en van vele andere kinderen hebben laten veranderen van triest en uitzichtloos naar gelukkig, nieuwsgierig en blij.

Heel hartelijk gefeliciteerd,

Angel & Angela

Maria Paucar Hinojosa

Leeftijd: 40 jaar

In dienst sinds: maart 1999

Functie: Schoonmaakster hotels, heeft de leiding over schoonmaakpersoneel.

Geachte donateurs en Jolanda,

Mijn naam is Maria en ik werk in het Niños Hotel en ook lever ik fruit en groente aan de kin-

derrestaurants. Ik ben Jolita en alle donateurs in Nederland en andere landen eeuwig dankbaar voor de hulp en het vertrouwen die ze in mij en in mijn zussen hebben.

Ik heb Jolita leren kennen doordat ik fruit aan haar verkocht voor haar jongens. Elke donderdag ging ik met mijn baby op mijn rug naar haar huis waar zij mij altijd een kopje koffie of warme melk en een broodje gaf.

In die tijd was dat vaak mijn enige inkomstenbron aangezien mijn man het grootste deel van het jaar geen werk had. Onze situatie was erg moeilijk en er was geen geld om voldoende eten voor ons gezin te kopen. Ons gezin bestaat uit 4 dochters, mijn man en ik. Naast het feit dat er niet voldoende eten was konden we ook de schoolkosten niet betalen voor onze dochters. Gelukkig is op het moeilijkste moment in mijn leven Jolita gekomen met wie ik nu alweer 7 jaar lang met ontzettend veel plezier en liefde werk.

Dankzij jullie kunnen nu al mijn kinderen naar school en kan ik zelfs met heel veel trots vertellen dat mijn oudste dochter is afgestudeerd aan de universiteit.

Als Jolita mij niet de mogelijkheid had gegeven te werken weet ik niet wat er van ons gezin terecht zou zijn gekomen. Doordat ik werk kan ik nu ook mijn ouders en broers helpen die helaas nog steeds onder zeer armoedige omstandigheden leven. Gelukkig is ook nu een van mijn broers aan het studeren.

Als laatste wil ik graag iedereen en ook Jolita vragen ons altijd te blijven steunen omdat we het allemaal heel erg nodig hebben. Zeker voor alle kinderen die we in de stichting hebben en die zo ontzettend blij zijn met alles wat de stichting ze geeft; eten, onderwijs, dokter en tandarts, wat zouden deze kinderen moeten zonder jullie allemaal?

Ik weet hoe groot jullie harten zijn en nogmaals heel erg bedankt voor alles.

Maria

Eric Mendoza

Leeftijd: 6 jaar

In mijn huis delen we 1 drinkbeker met z'n allen. In mijn restaurant heb ik mijn eigen beker en mijn eigen tandenborstel.

Eric

Joshue Taquada Centro

Leeftijd: 30 jaar

In dienst sinds: april 2000

Functie: Kok in een van de kinderrestaurants, heeft de leiding over de 3 andere medewerkers.

Ik wil deze brief graag met heel veel respect en liefde opdragen aan mijn 'moeder' Jolanda. Ik zeg moeder omdat deze vrouw voor ons allemaal eigenlijk een beetje onze moeder is. Ze gelooft in ons, beschermt ons, motiveert ons en laat ons inzien dat er een toekomst is voor ons allemaal.

Mijn geschiedenis met Jolanda en daardoor ook met de stichting gaat 6 jaar terug. Op een moment heel moeilijk in mijn leven en het leven van mijn hele familie kreeg ik werk in een bouwproject als opruimer van het vuil, aangezien ik geen enkele werkervaring had. Dit bouwproject bleek voor een stichting te zijn waar ik nog nooit van gehoord had: Niños Unidos Peruanos.

Na enige tijd kwam ik erachter wat dat voor een stichting was en kreeg ook meer contact met de directeur van die stichting: Jolanda. Zij was altijd aanwezig en bracht altijd koffie en broodjes in de pauze voor alle bouwvakkers. Vaak maakte zij een praatje met mij en toen de bouw was afgelopen vroeg ze mij bij haar langs te komen voor een gesprek.

Toen ze mij voorstelde om in de keuken van het kinderrestaurant te komen werken geloofde ik mijn oren eerst niet. Uiteraard wilde ik dat wel, maar was ook bang dat ik niet genoeg ervaring had. Ze vertelde mij dat ik als hulp zou beginnen. Aangezien ik uit een dorp kom waar we altijd Quechua spraken en geen Spaans, was ik ook erg onzeker over het feit dat mijn Spaans niet goed genoeg was, maar Jolanda vertelde mij dat dat allemaal niet belangrijk was en dat als ik echt wilde alles goed zou komen en dat ik in mezelf moest geloven.

Nu zes jaar later is niet alleen mijn Spaans perfect, maar ben ik ook baas geworden van een van de keukens en geef leiding aan 3 mensen.

Niet alleen professioneel heb ik de mogelijkheid gekregen om te groeien, maar ook privé. Doordat ik inkomsten heb was het mogelijk om te trouwen met mijn verloofde van wie ik zielsveel houd. We hebben een zoontje die nu ook naar school kan en die we nu werkelijk een toekomst kunnen bieden.

Graag wil ik God bedanken voor alles dat hij ons geeft, maar zeker ook alle donateurs voor het geven van werkgelegenheid aan mensen zoals wij die zonder deze hulp verloren zouden zijn.

Joshue

Enma Bernedo

Leeftijd: 31 jaar
In dienst sinds: juli 2002
Functie: Receptioniste Niños Hotel.

Beste Donateurs,

Graag wil ik u feliciteren en bedanken voor alle steun die jullie ons geven.

Het grootste probleem dat wij in Peru hebben is de enorme werkloosheid. Ik ben u en Jolanda dan ook heel dankbaar voor de mogelijkheid die mij is gegeven om in het hotel te werken en inmiddels werk ik nu 4 jaar in het Hotel.

Daardoor is het mogelijk geworden een huis te huren voor mij en mijn familie. Ik weet dat er zelfs een mogelijkheid zal zijn over een aantal jaren om misschien een terrein te kopen waar ik misschien wel mijn eigen huis op kan bouwen als ik genoeg spaar.

Een aantal maanden geleden is mijn moeder ernstig ziek geworden en moest geopereerd worden aan haar hart. Door een lening die de stichting mij heeft gegeven was het mogelijk de operatie uit te voeren en ik kan u nu vertellen dat het weer goed gaat met mijn moeder.

Ook wil ik in de toekomst gaan studeren en mezelf meer als persoon ontwikkelen. Ik ben me er heel goed van bewust dat al deze mogelijkheden en dromen er nooit geweest zouden zijn zonder mijn werk en uw steun.

Als dank voor alles wat jullie voor mij doen beloof ik het beste van mezelf in mijn werk te laten zien en vol trots altijd te blijven zeggen dat ik in het Niños Hotel werk.

Nogmaals heel erg bedankt voor alles wat jullie niet alleen voor mij doen, maar ook voor al mijn collega's die zonder jullie geen kans op werk zouden hebben gehad. Ook vooral veel dank namens de enorme groep kinderen die wij met elkaar onder onze hoede hebben.

Met heel mijn hart,

Enma

Maria Isabel Delgado Gutierrez

(meisje uit een van de kinderrestaurants)

Leeftijd: 10 jaar

Lieve vrienden,

Ik wil jullie allemaal heel hartelijk bedanken voor alle hulp die wij hier krijgen. Dankzij jullie lach ik nu weer in plaats van huilen wat ik daarvoor elke dag deed. Ik zal jullie de waarheid vertellen: ik had altijd heel veel problemen thuis. Had geen bed om in te slapen of een tafel om op te schrijven. Dankzij jullie hulp heb ik nu wel een tafel om op te schrijven en mijn huiswerk te kunnen maken.

Op een dag kwam ik een huis binnen waar allemaal kinderen waren en waar bekers op de tafels stonden met warme melk erin en boterhammen met boter. Ik had zo'n honger en kon mijn ogen niet geloven. Vicky vertelde mij dat dit allemaal kinderen waren zoals ik die thuis ook niet altijd te eten hadden en dat ik nieuwe vriendjes zou krijgen. Ik voelde me erg verloren, maar dat was alleen in het begin. Nu heb ik veel nieuwe vrienden en kom ik elke dag naar mijn restaurant.

Graag wil ik afscheid nemen met heel veel dank en liefde.

Maria

Gladys Puma Ccuro

Leeftijd: 40 jaar

In dienst sinds: augustus 2000

Functie: Administratief medewerkster Hotel, geeft ook rondleidingen aan toeristen die de projecten willen bezoeken.

Ik schrijf deze brief om iedereen te bedanken voor alle hulp, maar vooral ook om te zeggen hoe ontzettend bijzonder het voor mij is om iemand als Jolanda ontmoet te hebben en voor de stichting te mogen werken.

De kwaliteit van het leven van bijna alle medewerkers en kinderen die bij ons betrokken zijn was voor ze bij de stichting kwamen een leven van armoede en ellende.

Ik ben heel gelukkig met mijn functie als administratief medewerkster en receptioniste in de hotels. Naast dit werk geef ik ook rondleidingen aan toeristen die onze projecten willen bezoeken. Ik heb dit erbij gekregen aangezien mijn Engels heel goed is en de meeste toeristen wel Engels, maar nauwelijks Spaans spreken.

Onze algemeen directeur is Jolanda en Lourdes is hoofd administratie. Ik werk onder Lourdes en zij voert uit waar Jolanda beslissingen over neemt.

Hoewel ik mijn werk in de administratie en receptie met veel plezier doe, is mijn favoriete bezigheid de rondleidingen aan toeristen die onze projecten willen bezoeken.

De reden daarvan is omdat ik ontzettend trots ben op alles wat we bereikt hebben en ook het gevoel dat ik een beetje Jolanda representeer in de rondleidingen. Het is voor Jolanda onmogelijk de rondleidingen zelf te doen aangezien zij ontzettend veel verantwoordelijkheden en werkzaamheden heeft. Iedereen probeert altijd een klein beetje aandacht en tijd van haar te krijgen. Door de rondleidingen goed te doen heb ik het gevoel Jolanda te kunnen ontlasten waarvoor zij mij ook heel dankbaar is.

Door mijn rondleidingen krijgen we vaak weer nieuwe donateurs of donaties waardoor we weer meer kinderen kunnen helpen en dat is voor ons allemaal uiteraard heel belangrijk. De rondleidingen zijn om half zes 's middags als de kinderen naar huis zijn. De reden waarom Jolanda hiervoor heeft gekozen is omdat zij vindt dat we de kinderen moeten beschermen en geen dierentuin van ons project moeten maken, waar ik het trouwens volledig mee eens ben. Eigenlijk altijd begrijpen de toeristen dat wel na mijn uitleg. Dat is o.a. een van de dingen die ik van Jolanda heb geleerd, respect te hebben voor de privacy van de kinderen.

Voor mij persoonlijk helpen de rondleidingen ook omdat ik nieuwe mensen leer kennen en vaak gesprekken voer die ik daarvoor nooit had gehad en daardoor ook als persoon groei. Ik voel me gelukkig en maak toekomstplannen en ben elke morgen blij als ik weer naar mijn werk kan en heb werkelijk het gevoel dat wat ik doe een verandering maakt voor alle kinderen die wij helpen.

Bedankt iedereen die dit leest en ons steunt voor alle hoop die jullie ons geven en het plezier om deel te mogen zijn van onze Niños familie. Ook wil ik jullie namens alle kinderen bedanken voor de prachtige kinderrestaurants waar ze elke dag een warme maaltijd krijgen, warm mogen douchen, waar altijd schoolmaterialen zijn om hun huiswerk te maken, waar je geen kiespijn meer hebt, waar je geen buikpijn meer hebt van de honger en voor de plek waar ze eigenlijk stiekem steeds willen blijven ook na sluitingstijd. De kinderen die wij bij ons hebben zijn eigenlijk kleine volwassenen door alles wat ze hebben meegemaakt, maar doordat Jolanda ons leert liefde te geven proberen we ze toch weer vrolijk te laten zijn zoals dat hoort bij kind zijn.

Onze eeuwige dank!

Gladys

Yhakelein Quecano Flores (meisje uit een van de kinderrestaurants)

Leeftijd: 8 jaar

Nog nooit in mijn hele leven heb ik zo lekker gegeten als in ons restaurant. Het is het lekkerste eten van de hele wereld.

Gracias, *Yhakelein*

Sandra Huarcaya Rosas (meisje uit een van de kinderrestaurants)

Leeftijd: 10 jaar

In mijn huis hebben we niets en mijn moeder werkt op de markt om eten voor ons te kunnen kopen. Vroeger aten we maar 1x per dag, maar nu in het restaurant heb ik nooit meer honger en ben ik gelukkig. In mijn restaurant lenen ze me boeken en kreeg ik schriften en een pen. Ook heb ik sportkleding gekregen om mee te kunnen sporten met de andere kinderen. Ook krijg ik tandpasta om mijn tanden te poetsen en een tandenborstel die ik nog nooit had gehad. Jessica onze tandarts is heel aardig en doet je geen pijn. Vicky praat altijd met mij als ik verdrietig ben.

Sandra

Eugenia Puma Guzman

Leeftijd: 45 jaar

In dienst sinds: september 1999

Functie: Helpt in de keuken van het kinderrestaurant.

Mijn naam is Eugenia en graag wil ik vertellen hoe de stichting ervoor heeft gezorgd dat mijn leven totaal is veranderd. Ik heb Jolanda leren kennen in 1998 doordat onze kinderen vriendjes waren op school. Mijn zoon Julio kwam steeds later thuis en toen ik op een gegeven moment vroeg waarom, vertelde hij mij dat hij met zijn vriendje Demetrio vaak mee naar huis ging om huiswerk te maken en dat Demetrio bij een buitenlandse met de naam Jolandita woonde.

Hij vertelde mij dat hij elke dag warme melk kreeg en een broodje, dat er een tafel was om huiswerk op te maken en dat Jolandita heel aardig was. In de kamer waar wij woonden hadden wij geen tafel en ook geen pen en schriften om huiswerk te maken. Ik geloofde hem niet en dacht dat hij op straat aan het rondzwerven was om niet naar huis te hoeven komen waar zijn vader vaker dronken dan nuchter was en met wie hij dagelijks ruzie had.

Op een dag ben ik hem gevolgd en kwam inderdaad bij een huis aan waar op de deur Niños Hotel stond. Eerst durfde ik niet aan te bellen, maar wilde toch weten wie die mevrouw was die mijn zoon elke dag over de vloer had. Toen we in gesprek raakten vertelde ze mij dat Julio een vriendje was van Demetrio die samen met nog 11 jongens bij haar woonden. We

raakten verder in gesprek en ik vertelde haar mijn hele geschiedenis en leefomstandigheden.

Ze vertelde mij dat Julio ook al het een en ander had verteld en dat Julio zich ernstig zorgen maakte om mij. Mijn echtgenoot sloeg mij bijna dagelijks en het was voor mij onmogelijk om mijn 8 kinderen bij elkaar te houden. Mijn echtgenoot had geen werk en was alcoholist en ik had ook geen werk. Met kleren wassen aan de deur verdiende ik af en toe wat geld en met fruit verkopen.

Jolanda vroeg mij een jaar later of ik voor haar wilde werken waarop ik natuurlijk meteen ja heb gezegd. Ze gaf mij werk in de wasserij van het hotel. Er werd mij uitgelegd hoe de wasmachines werkten en hoe ik de kleren van de hotelgasten moest merken met kleurendradjes. Ik was trots op mijn werk, maar had ook het gevoel dat ik dit niet aankon. Wat ik Jolanda namelijk niet had verteld was dat ik niet kon lezen of schrijven. In het hotel hebben we geen kamernummers, maar namen van de hotelkamers. De briefjes die bij de was zaten kon ik niet lezen en de was raakte helemaal door elkaar. Er kwamen veel klachten van hotelgasten over kleren die in andere waszakken terecht waren gekomen.

Ik durfde niet tegen Jolanda te zeggen wat mijn probleem was, maar na steeds meer problemen kreeg ik een gesprek met Jolanda waarin ik moest bekennen dat ik echt niet in staat was de was te doen omdat ik niet kon lezen of schrijven. Totaal overstuur en vol schaamte heb ik haar verteld wat er aan de hand was. Jolanda keek geschokt aan en bood tot mijn grote verbazing haar verontschuldiging aan voor het feit dat ze mij nooit had gevraagd of ik kon lezen of schrijven en dat het haar vreselijk speet dat ik in deze situatie terecht was gekomen. Ze vroeg mij of ik misschien wilde leren om te lezen en schrijven wat ik natuurlijk wilde. Meteen de volgende dag kreeg ik privéles van Profesora Vicky die mij in een half jaar heeft leren lezen en schrijven met elke dag 2 uur les.

Op dit moment werk ik in de keuken van het kinderrestaurant waar ik helemaal gelukkig ben. Ik heb daar Marcelina leren kennen die onder dezelfde omstandigheden leefde als ik vóór mijn werk bij Niños en samen hebben we een nieuwe manier van leven gevonden. Ze is mijn beste vriendin en we delen alles met elkaar; onze moeilijkheden, maar ook onze dagen vol plezier en lol in de keuken van het kinderrestaurant. Ik ben gescheiden van mijn man, mijn oudste zoon woont in Lima, ik ben oma geworden van mijn dochter en mijn andere kinderen zitten allemaal op school. Mijn leven lang zal ik iedereen die dit voor mij mogelijk heeft gemaakt dankbaar blijven. Moge God jullie voor altijd beschermen en helpen.

Eugenia

Mistel Sumico Puma - links op de foto
(meisje uit een van de kinderrestaurants)

Leeftijd: 12 jaar

Trots ben ik op alles wat ik hier krijg en ik heb heel veel nieuwe vrienden gemaakt en ook heb ik iemand heel bijzonder leren kennen en zij heet Jolita. Ook hebben we leraren en ook hebben we een leraar voor de tuin. Ook zijn er koks en is er schoonmaakpersoneel. In ons kinderrestaurant hebben we boeken, een open haard, tafels/stoelen en bloemen op de tafels. Ook hebben we warme douches waar ik nooit onder vandaan wil als ik aan de beurt ben. Mijn beste vriendin is Llonka en zij is ook 12 jaar. We sporten ook en soms hebben we uitstapjes met 4 grote bussen die ons ophalen en wegbrengen. We krijgen dan ook limonade en kippenpoten.

Op mijn verjaardag heb ik een konijntje gekregen en hebben we gedanst en iedereen moest elkaar dan omhelzen.

Dit jaar is mijn laatste jaar hier in het restaurant, maar ik wil niet weg. Misschien mag ik van jullie nog een jaar blijven bij mijn vriendjes?

Dag alle vrienden van Jolita, ik stuur jullie alle groeten en veel liefde namens alle kinderen van het restaurant.

Mistel

Paola Andia Arriaga

Leeftijd: 27 jaar

In dienst sinds: 2004

Functie: Serveerster in het Niños Hotel.

Beste Donateurs,

D.m.v. deze brief wil ik u allen feliciteren en bedanken voor alles wat jullie voor ons doen. Doordat Jolanda ons allemaal heel regelmatig op de hoogte houdt van alles wat er in de stichting en in Nederland gebeurt, zijn wij volledig op de hoogte van jullie steun aan ons en hoe onze organisatie werkt.

Mijn werk is in de cafetin van het Niños Hotel en dat doe ik met ongelooflijk veel plezier. Ik ontmoet mensen van verschillende nationaliteiten waardoor mijn visie over de wereld totaal is veranderd. Ik weet nu veel meer over hoe andere mensen leven en denken.

Een voorbeeld voor mij was er een tijdens mijn zwangerschap. Ik was in eerste instantie bang om te zeggen tegen Jolanda dat ik zwanger was aangezien ik bang was mijn baan te verliezen, wat in Peru normaal is als je zwanger bent. Tot mijn grote blijdschap had Jolanda daar alle begrip voor en kreeg ik zelfs 4 maanden doorbetaald zwangerschapsverlof. Mijn kindje is inmiddels geboren, het is een jongetje geworden en hij heet Luis.

Ik ben weer aan het werk, maar mijn moeder komt elke 3 uur langs zodat ik borstvoeding kan geven. Misschien voor u allemaal gewoon, maar voor mij iets waar ik mijn levenlang dankbaar voor zal blijven want doordat ik mijn baan niet verlies kan ik straks mijn zontje een toekomst bieden.

Ik ben ontzettend blij met mijn baan en hoop nog heel veel jaren in het Niños Hotel te mogen werken.

Vol respect groet ik u, *Paola*

Juan Gabriel Garcia Puma (jongetje uit een van de restaurants)

Leeftijd: 8 jaar

Mijn hart is misschien nog heel klein, maar de liefde die ik voor jullie voel is heel GROOT.

Bedankt, alle vrienden uit andere landen!!

Juan Garbiel

Yesenia Chicllasto Farfan (meisje uit een van de kinderrestaurants)
Leeftijd: 7 jaar

Bedankt voor de rugzak, schooluniform en nieuwe schoenen. Op school mag ik nu ook vooraan zitten.

Yesenia

Jan en Cilia Schoenmakers in Peru!

Trots waren we natuurlijk al, maar nu wij er zijn geweest en alles van dichtbij hebben meegemaakt - wat een heerlijke ervaring voor ons was - zijn wij nog veel trotser op onze nicht Jolanda.

We hebben de kinderrestaurants, sportzaal en het huiswerkklasje bezocht, er werd gezongen en geknuffeld. We konden onze tranen maar moeilijk bedwingen.

Alles is perfect georganiseerd, 65 personeelsleden welke regelmatig van arbeidsplaats wisselen, zo zag je ze op de receptie van het hotel en later in een van de kinderrestaurants, dus overal inzetbaar.

Het eten wat de kinderen in de restaurants aten kregen wij ook samen met Jolanda en haar kinderen, zo werd de kwaliteit van het eten dagelijks gecontroleerd.

We waren er in de tijd dat Jolanda jarig was, ze had 600 slagroomsoesjes besteld en heeft deze persoonlijk uitgedeeld aan de kinderen en het personeel. En blije gezichtjes dat we zagen bij de kinderen, niet te beschrijven en dat alleen door het krijgen van een 'voor ons zo'n gewoon soesje', persoonlijke aandacht en een knuffel. Heerlijk om te zien!!!

Wat is er in de afgelopen 10 jaar veel bereikt mede dankzij de steun van vele Niños donateurs. Jolanda zou Jolanda niet zijn als ze niet weer iets nieuws bedacht had.

Ze heeft in een leuk rustiek dorpje net buiten Cuzco appartementen laten bouwen die zij gaat verhuren en met de opbrengst daarvan gaat zij dan daar het vijfde kinderrestaurant bouwen. In en om het dorp in de bergen leven kinderen in armoede, hebben slecht of weinig te eten. Met uw hulp gaat het Jolanda, die al een hele Peruaanse is geworden, zeker weer lukken, daar rekenen we dan ook op.

Met vriendelijke groet,

Tia Cilia y Tio Jan Schoenmakers

Lydia, Hans en AVOP: Naar de volgende 10 jaar!

10 jaar: Een mooi moment om terug te kijken. Heel veel vrienden en donateurs hebben de afgelopen jaren in het boek 'Al help ik er maar één' de beginjaren zien herleven. In deze jubileum nieuwsbrief zien we dat in 10 jaar tijd die ene meer dan 500 is geworden. Niños wordt volwassen. Al die indrukwekkende en ontwapenende stukjes geven uw donatie een gezicht. Dat alles in verbondenheid aan de basisgedachten die tien jaar de rode draad zijn geweest:

- De kinderen het respect weer terug geven. Een steun in de rug die net het verschil kan zijn tussen perspectief en uitzichtloosheid.
- Medewerkers uit eigen omgeving die weer een toekomst kunnen opbouwen. U heeft dat in veel van hun brieven zien terug komen.

- De geen strijkstok garantie: Elke euro die verdiend wordt in de hotels of door u wordt gedoneerd komt voor 100% bij de kinderen terecht.

Het is mooi om even terug te mijmeren, maar nog mooier om weer nieuwe plannen te maken. Er is nog een droomwens waar we samen met u allen de schouders onder zetten: de vakantiehuisjes in Huasao zijn klaar (zie vorige nieuwsbrief); weer een vaste bron van inkomsten en weer meer mogelijkheden voor het opvangen van kinderen. De grote wens is nu om in Huasao een nieuw kinderrestaurant te realiseren. Huasao kent ook verbijsterde armoede en veel narigheid. Help ons om dit 5de kinderrestaurant te bouwen; dat betekent wéér ca. 100 kinderen een perspectief geven. Blijf doneren. Zonder uw steun gaat het niet. Denk eens na wie u in uw omgeving zou kunnen interesseren om óók donateur te worden. Laat deze nieuwsbrief rondgaan. Als elke donateur een nieuwe zou werven.....

Dank voor uw trouw. Wist u dat de Niños nauwelijks afvallers kent onder de donateurs?! Ze zijn op handen te tellen. Daarmee is het Niños-verhaal ook uw verhaal. Laten we het samen verder blijven schrijven.

Lydia Vastmans en Hans Hattink mede namens AVOP

Vrienden van Niños

10 jaar Niños is een grote felicitatie van ons als donateurs aan Jolanda en haar team waard. Het begin staat nog zo vers voor ogen. Haar plannen, waarop we in eerste instantie nogal sceptisch reageerden. Haar innemende gedrevenheid van toen, die nu na 10 jaren hulp aan de zwerfkinderen, nog zo aanwezig is. Welke problemen ontmoette zij in het begin en nu nog op haar weg?

Ze is in de loop van de 10 jaren gegroeid naar de status van een heldin, die bij ons allen een waanzinnig respect heeft afgedwongen.

Het is fantastisch dat zij, mede met de financiële steun van de donateurs, dit project zo vorm kon geven. Dan moet je volgens ons toch wel beschikken over bijzondere talenten, die zij ten volle benut.

Haar hart ligt bij de kinderen in nood en we vertrouwen erop dat zij in de toekomst haar levenswerk verder uitvoert.

Wij hebben daar mede met uw steun een groot vertrouwen in, nietwaar?

Voor nadere informatie kunt u contact opnemen met:

- Jan Schoenmakers: e-mail: jancp@kabelfoon.nl - tel: 010-4739709 of 06-22106657
 - Jan Tops: e-mail: tops@planet.nl - tel: 0182-610515 (werkdagen na 19.00 uur) of 06-21206247
-

Adres- en overige gegevens secretariaat

Stichting Niños Unidos Peruanos
p.a. AVOP - Lydia Vastmans
Overschiestraat 59 A - 1062 XD Amsterdam
Tel. 020-5110654 / Fax 020-6141089

Bankrekening: 43 99 71 365

E-mail: l.vastmans@avop.nl of ninos@avop.nl of l.vastmans@stichtingninos.com

Website: www.ninoshotel.com

Doneert u vanuit het buitenland? Vergeet dan de BICcode: ABNANL2A en de IBAN-code: NL62ABNA0439971365 niet te vermelden. Uw bank geeft u verder de details.